

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10Csp/174/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819206193
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8819206193.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Vranove nad Topľou v právnej veci žalobkyne: Q.. R. J., Y.. XX.XX.XXXX, E. C.Á. X, R., zastúpenej: B. J., Y.. XX.XX.XXXX, E. G. J. XXX/XX, E., proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.000,- € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 2.000,- € do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 2.000,- € a nahradiť jej trovy konania.

2. Žalovanú sumu požadovala z titulu primeraného finančného zadostučinenia podľa §3 ods. 5 Zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ZOS). So žalovanou ako dodávateľkou uzatvorila 17. júla 2012 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX. Vzhľadom na zistené nezrovnalosti a iné skutočnosti sa dostala so spol. POHOTOVOSTĚ, s.r.o. do súdneho sporu, kedy vzhľadom na jej praktiky bola nútená domáhať sa ochrany svojich práv. Súdne konanie bolo uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 15C/31/2014 z 27. októbra 2016 z dôvodu späťvzatia žaloby zastavené. Dôvodom späťvzatia žaloby bola skutočnosť, že po podaní žaloby odpadol naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy. V rámci súdneho konania resp. v rámci komunikácie s dodávateľkou v období rokov 2012-2016 akýkoľvek nárok dodávateľa - žalovanej voči jej osobe poprela. Od roku 2016 zastáva pri komunikácii s dodávateľkou stanovisko, že akýkoľvek uplatňovaný nárok považuje za v celom rozsahu nedôvodný s tým, že v prípade, ak na akomkoľvek nároku voči jej osobe dodávateľka trvá, má sa obrátiť sa na príslušný súd. Dodávateľka sa doposiaľ na žiaden súd žalobou na plnenie (resp. inou obdobnou žalobou) neobrátila. Akýkoľvek dodávateľkou uplatňovaný nárok považuje za v celom rozsahu nedôvodný. Následne od decembra 2017 spustila dodávateľka agresívnu kampaň, odkedy ju dennodenne „bombarduje“ telefonátmi a SMS správami. Je vlastníčkou dvoch telefónnych čísel: XXXX XXX XXX A. XXXX XXX XXX Na tel. č. XXXX XXX XXX A. L.. Č.. XXXX XXX XXX dodávateľka od decembra 2017 k dňu podania žaloby odoslala 84 SMS správ s výzvou na kontakt a zároveň toho času denne z tel. čísel s predvoľbami 0950 a 5980 vykonáva automatizované hovory, kedy automatická nahrávka neadresne vyzýva na kontaktovanie. Taktiež ju kontaktuje operátormi, ktorí sa neeticky, agresívne a povýšenecky domáhajú úhrady nešpecifikovanej sumy. Opakovane dodávateľku informovala, že akýkoľvek uplatňovaný nárok považuje za v celom rozsahu nedôvodný a v prípade, ak na akomkoľvek nároku voči jej osobe trvá, bude potrebné obrátiť sa na príslušný súd. Vyslovene ju žiadala, aby ju vo veci viac nekontaktovala. Dodávateľka od svojich

agresívnych praktík neupustila. tak bola nútená osloviť orgán dozoru - Národnú banku Slovenska, ktorá v liste z 2. októbra 2018 sp. zn. NBS-000- 025-553 okrem iného skonštatovala, že „...je možné dospieť“ k záveru, že veriteľ sa mohol dopustiť agresívnej obchodnej praktiky“. Nakoľko napriek jej opakovaným žiadam a výzvam dodávateľka od nekalých obchodných praktík neustúpila, podala žalobkyňa na Okresnom súde Vranov nad Topľou 16. júla 2019 návrh na vydanie neodkladného opatrenia, kde sa domáhala, aby súd zakázal žalovanej ju akýmkoľvek spôsobom kontaktovať vo veci vymáhania pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX P.o 17. júla 2012.

3. Žalovaná napriek tomu, že uznesenie je vykonateľné od 8. augusta 2019 (právoplatné od 24. augusta 2018) od týchto agresívnych praktík neustúpila a vytrvalo v nich pokračuje. Nerešpektujúc vykonateľné uznesenie. Dodávateľka vykonala po jeho doručení ďalších minimálne 19 hovorov a zaslala minimálne 6 SMS správ. Pre úplnosť žalobkyňa uvádza, že po podaní návrhu na vydanie neodkladného opatrenia (16. júla 2019) žalovaná vykonala minimálne 33 hovorov a odoslala 15 SMS). Z dôvodu nerešpektovania vykonateľného uznesenia a sústavného používania nekalých obchodných praktík zo strany dodávateľky podala 30. septembra 2019 ďalší podnet orgánu dozoru - Národnej banke Slovenska. Žalobkyňa sa na súde úspešne dovolala ochrany svojich práv - ochrany pred zakázanými nekalými obchodnými praktikami - agresívnymi obchodnými praktikami. Vzhľadom na uvedené jej vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi zodpovedá - od dodávateľky/žalovanej.

4. K žalobe sa vyjadrila žalovaná tak, že navrhla žalobu zamietnuť. Namietala, že §3 ods. 5 ZOS, ktorý dáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, podľa jej názoru, je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom či sa prizná primerané finančné zadosťučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Žalovaný má za to, že predmetné rozhodnutie súdu, ktoré uvádza žalobca má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Prípadne priznanú náhradu finančného zadosťučinenia by považoval za neprimerane prísnu a založenú na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen jeho deklaráciu. Žalovaný má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na predchádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalobkyňa žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, nevznikla. Jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Priznanie finančného zadosťučinenia žalobkyňa by prichádzalo do úvahy len v prípadoch, keď porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Žalobkyňa bola vo svojich konaniach úspešná, preto už raz došlo k náprave porušeného práva. Žalobkyňa sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek uzavretej zmluve, kde sama konala v rámci kontraktového postupu ľahostajne, keď svojím podpisom vyhlásila, že súhlasila, že súhlasí s obsahom Zmluvy, bola oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru; nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Svojím podpisom na Zmluve ďalej prehlásila, že si Zmluvu prečítala, že ju uzatvorila vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok. Mala možnosť si Zmluvu pred jej podpisom prečítať. Žalovaný jej poskytol úver v dobrej viere, že sú jej známe zmluvné dojednania. Žalovaný považuje finančné zadosťučinenie, uplatnené Žalobcom (vo výške 2.000,- €) za poskytujúce ochranu a ospravedlňujúce ľahostajnosť Žalobcu. Takto priznané finančné zadosťučinenie nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé. V ďalšom žalovaná rozobrala hypotézu právnej normy §3 ods. 5 ZOS.

5. V duplike sa k vyjadreniu žalovanej opätovne vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že toto vyjadrenie žalovanej je hromadne podávané v obsahovo iných sporoch, kde spotrebiteľ, ktorý sa domohol určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy, následne žiada priznať primerané zadosťučinenie. Uvedené nie je predmetom tohto konania. Rozhodnutím súdu (uznesenie OS VT sp. zn. XCsp/XXX/XXXX-XX z 29. júla 2019) bola neodkladným opatrením spotrebiteľke - žalobkyňa priznaná ochrana pred používaním nekalých obchodných praktík zo strany žalovanej - agresívnej obchodnej praktiky podľa § 9 ZOS. Táto spočívala v neprimeranom obťažovaní spotrebiteľa a nátlaku po dlhú dobu, spôsobenom neprimerane krátkymi časovými intervalmi opakovaného a sústavného vyzývania na plnenie prostredníctvom SMS správ a telefonických hovorov. Výška finančného zadosťučinenia je

výsledkom úvahy súdu, ktorý zohľadní všetky okolnosti sporu. V žalobe podrobne uvádza všetky kritéria, ktoré odôvodňujú výšku ňou uplatneného nároku 2.000,- €. Ak by mal konajúci súd za to, že uplatňovaný nárok je neprimeraný, žalobkyňa ponecháva výšku primeraného zadosťučinenia na úvahu konajúceho súdu. Namietala tvrdenie žalovanej, že bola ľahostajná. Ľahostajná nebola, dlhodobo a konzistentne bránila svoje práva, opakovane žiadala žalovanú, aby upustila od protiprávneho konania a po neúspechu zmierlivej komunikácie iniciovala dohľad Národnej banky Slovenska nad finančným trhom vo vzťahu k žalovanej. Žalovaná nereagovala ani len na vykonateľné rozhodnutie súdu, vyššie citované neodkladné opatrenie, ktoré jej zakazovalo pokračovať v protiprávnom konaní. K námietke žalovanej, že na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX neuhradila nič, žalobkyňa uvádza, že opakovane tvrdí, že predmetná pohľadávka zanikla iným spôsobom (započítaním) a žalovanú v tomto smere odkazovala na občiansko-súdne konanie. O možnosti podať žalobu bola poučená aj súdom v rámci nariadeného uznesenia o neodkladnom opatrení. Žalovaná ale v tomto smere žiadnu žalobu na plnenie doposiaľ nepodala.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavila žalobkyňa, ktorú súd na pojednávaní aj vypočul a boli vykonané listinné dôkazy. Bol oboznámený aj obsah pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. XCsp/XXX/XXXX, XXC/XX/XXXX Okresného súdu Bratislava I. Na opakované pojednávanie vo veci žalovaná ospravedlnila svoju neúčast' a vyjadrila svoj súhlas s konaním v jej neprítomnosti. Súd tak podľa §180 CSP vec prejednal v jej neprítomnosti.

7. Žalobkyňa pri výsluchu uviedla: „Myslím, že v roku 2012 som sa ocitla v situácií, že som bola finančne zaťažaná - mala som hypotekárny úver a nemala som možnosť riešiť nejaké akútne problémy. Cez p. I., pracovníka žalovaného, ktorého som poznala, som sa informovala, či by bolo možné riešiť túto moju situáciu. Vtedy som potrebovala pôžičku cca 1.200-1.500,- €, lebo som mala viacero dlhov, teda na prefinancovanie tohto môjho akútneho finančného stavu. Bola som však v takej situácií, že riadne bankové inštitúcie by mi nepožičali. I. I. robil priamo pre žalovaného a túto pôžičku mi vybavil. Ja som opakovane brala od neho pôžičky. Takto som zobrala od žalovaného asi 3-4 úvery, a to v sumách okolo 2.200-2.300,- €. Ja som sa však dostala do zlej zdravotnej situácie, že som bola ležiaca. Mala som a stále mám vážne zdravotné problémy, aj psychického charakteru. Mala som súdny spor, všetky peniaze som vložila do podnikania. Peniaze som potrebovala na bežné veci, potom sme kúpili v Bratislave byt a na ten nám tiež chýbali peniaze. Pokiaľ ide o túto spornú vec, prečo sme teraz tu, keďže som sa dostala do zlej zdravotnej situácie, prestala som tieto veci riešiť, čo sa týka podlžnosti voči Pohotovosti. Ja som sa vyjadrila p. I. tak, že svoj dlh voči nim považujem za vyrovnaný, a to tým spôsobom, že započítavam všetko, čo som im na úrokoch preplatila v rámci starších pôžičiek na tento dlh, ktorý teraz odo mňa pýtajú. Prvé telefonáty - to žiadali odo mňa sumu cca 20.000,- €. Tie telefonáty boli zo začiatku veľmi nepríjemné. Bolo toho strašne veľa. Niekedy volal automat, niekedy som hovorila s ľuďmi. Aj sa tvárili, že sa chcú dohodnúť, ale boli to aj telefonáty takých skrytých vyhrážok, napr. že nech sa dohodneme, lebo ináč mi hrozí exekúcia, kde preplatím, môžu mi siahnúť na majetok. Ja som mala vtedy veľmi vážne zdravotné problémy. Tie telefonáty niekedy preberali aj moji rodičia, lebo som nebola v stave s niekým rozprávať. Rodičia majú po vyše 90 rokov. Keď počuli vyhrážky, že prídu a siahnu aj im na dom, tak mňa to strašne stresovalo. Keď začal zvoniť telefón, až som sa roztriasla. Telefonáty boli časté. Volali na jeden telefón, ak som nezdvíhala, volali na druhý, zo všetkých čísiel. Takýchto telefonátov som mala aj niekoľko denne. Ja som im oznámila iba jedno telefónne číslo - kontakt na seba. Ako zistili ďalšie číslo na mňa, to neviem. Keď dobre pamätám, aj keď syn, ako môj zástupca, zasiahol, tak dokonca aj potom pokračovali tieto vymáhačske telefonáty. Ja keď som rozprávala s p. I., že to chcem započítať, tak bolo nejaký čas ticho, alebo aspoň ja o tom neviem, že mi to rodičia nepovedali, lebo ja som bola vo veľmi zlom zdravotnom stave.“ Ďalej uviedla, že ak prijala hovor, ozvalo sa, že máte taký a taký dlh a vráťte ho dovedy a dovedy. Obdobný obsah mali aj krátke textové správy, ktoré dostávala (SMS). Poslednýkrát, keď jej volali z Pohotovosti, tak od nej žiadali tisíce, pravdepodobne nad 10.000,- €.

8. Splnomocnený zástupca žalobkyne na pojednávaní doplnil, že ešte aj potom, čo bolo žalovanej doručené uznesenie tunajšieho súdu sp.zn. XCsp/XXX/XXXX zo dňa 29.7.2019, ktorým bolo nariadené žalovanej neodkladné opatrenie zakazujúce žalovanej kontaktovať žalobkyňu spôsobom, ktorý popísala, tieto agresívne vymáhačske praktiky žalovanej pokračovali ďalej. Až po druhom podnete Národnej banke Slovenska na preskúmanie dňa 30.9.2019 a súčasne s podaním tejto žaloby (súd konštatuje - žaloba došla na tunajší súd dňa 3.10.2019) tieto nátlakové praktiky žalovanej ustáli. Posledný kontakt žalovanej vo vzťahu k žalobkyni majú zaznamenaný zo dňa 20.9.2019.

9. Súd na pojednávaní vykonal listinné dôkazy: uznesenie sp.zn. XCsp/XXX/XXXX o nariadení neodkladného opatrenia, screenshoty SMS správ žalovanej doručované žalobkyni, list žalobkyne adresovaný NBS z 30.9.2019, list NBS adresovaný žalobkyni zo dňa 27.2.2020, list žalobkyne adresovaný súdu zo 4.3.2020, list NBS adresovaný žalobkyni, Rozhodcovskú zmluvu na meno B. J., poštový poukaz na sumu 1.137,- €, Dohoda o zrážkach zo mzdy B. J., splátkový kalendár z 9.11.2011, listina - oznámenie o splatení úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 9.11.2011, ktorý bol v plnej výške uhradený dňa 30.1.2012. zmluvu o úvere - VS XXXXXXXXXX Y. N. Q.. R. J. z 3.5.2011 o požičaní sumy 1.000,- € na 7 mesiacov, rozhodcovská zmluva, splátkový kalendár, žiadosť o úpravu splátkového kalendára (spoplatnená), ktorá úprava splátkového kalendára mala byť spoplatnená sumou poplatku 160,- €; oznámenie Pohotovosti o spoplatnenej zmene splátkového kalendára z 29.11.2011, 3 poštové poukazy o vklade hotovosti po 233,- € na účet, navštevku na meno V. I., pracovník Pohotovosti, listinné stanovisko žalobkyne zo dňa 4.11.2021.

10. Súd oboznámil obsah pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. XCsp/XXX/XXXX, totožných účastníkov a z neho: návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, oznámenie o podozrení z porušovania zákona o ochrane spotrebiteľa adresované Inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj zo dňa 25.5.2018, kópia SMS správ, e-mail žalobkyne adresovaný info@pohotovost.sk <mailto:info@pohotovost.sk>, e-mail pohotovosť - odpoveď žalobkyni, ktorým požadujú k zmluve o úvere č. XXXXXXXXX0 k 17.5.2018 uhradiť čiastku vo výške 21.491,16 €, e-mail žalobkyne adresovaný žalovanému Pohotovosť zo 17.5.2018 o upustenie od vymáhačských praktík, postúpenie podania Slovenskej obchodnej inšpekcie z 12.6.2018, podanie NBS vo veci Pohotovosť - odpoveď NBS z 23.7.2018, žiadosť žalobkyne adresovaná NBS - žiadosť o vyhotovenie dodatku - zo dňa 3.8.2018, kópie SMS správ, list NBS - odpoveď na list zo dňa 3.8.2018 adresovaný žalobkyni, uznesenie tunajšieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 29.7.2019.

11. Súd oboznámil aj obsah pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I. sp.zn. 15C/31/2014, a to: návrh, doplnenie podania, uznesenie OS BA I. sp.zn. 15C/31/2014-47 o pripustení zmeny žalobného petitu, späťvzatie žaloby, zápisnica o pojednávaní zo dňa 27.10.2016, uznesenie o zastavení konania.

12. Z vykonaného dokazovania, a to berúc do úvahy každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, súd zistil tento skutkový stav veci:

13. Dňa 17.7.2012 žalobkyňa so žalovanou uzavrela zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy žalovaná požičala žalobkyni sumu 1.700,- € a žalobkyňa sa zaviazala v 12-tich mesačných splátkach po 265,- € vrátiť žalovanej - Pohotovosti túto sumu zvýšenú o poplatok vo výške 1.480,- €, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 3.180,- €. Uzavretiu tejto zmluvy predchádzalo viacero ďalších uzavretých zmlúv, napr. zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 3.5.2011, ktorou žalovaná, ako veriteľ poskytla žalobkyni sumu 1.000,- € a táto sa zaviazala vrátiť jej v 7 mesačných splátkach po 233,- € túto sumu zvýšenú o poplatok vo výške 631,- €, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 1.631,- €. Zmluve predchádzala i zmluva č. 900400744 zo dňa 9.11.2011 medzi dlžníkom B. J. (syn žalobkyne) a žalovanou, ako veriteľom a iné ďalšie zmluvy. Reálne však plnenie z tejto zmluvy čerpala žalobkyňa. Všetky zmluvy predchádzajúce uzavretiu zmluvy č. XXXXXXXXXX žalobkyňa riadne splatila v dohodnutej výške, s dohodnutým úrokom a poplatkom, ktorý žalovaná, ako veriteľ požadovala. Potom, čo žalobkyňa zistila, že všetky zmluvy, ktoré boli uzavreté pred zmluvou č. XXXXXXXXXX, obsahovali neprijateľné podmienky, pre ktoré boli zmluvy bezúročné a bez poplatkov, pričom z titulu uhradených úrokov a poplatkov všetky tieto zmluvy preplatila, na uzavretú zmluvu č. XXXXXXXXXX už nehradila nič. Žalovanej oznámila, že jej nárok z tejto zmluvy zanikol započítaním jej nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia - preplatenie vyššie uvedených zmlúv, na ktoré žalovaná nemala nárok z dôvodu, že boli bezúročné a bez poplatkov. Žalovaná však od decembra 2017 spustila agresívnu kampaň, kedy kontaktovala žalobkyňu na jej 2 telefónne čísla - XXXX XXX XXX A. XXXX XXX XXX aj niekoľkokrát denne, a to formou telefonátov z tzv. automatických hlások, formou osobných telefonátov zamestnancov žalovanej alebo osôb za ňu konajúcich a krátkymi textovými správami (SMS).Všetky tieto telefonáty a SMS správy kategoricky obsahovali požiadavku uhradiť dlh spravidla v nešpecifikovanej výške. Osobné telefonáty zamestnancov žalovanej obsahovali aj vyhrážky súdnymi exekučnými i trestnými konaniami v prípade neúhrady dlhu. Nakoľko väčšina z týchto výziev na úhradu dlhu neobsahovala faktickú sumu, ktorú na úhradu požadujú, žalobkyňa žalovanú e-mailom kontaktovala, aby vyčíslila dlh. E-mailom zo dňa 17.5.2018 žalovaná vyčíslila dlh k 17.5.2018 na zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 21.491,16 € (čl. 8 pripojeného spisu sp.zn. XCsp/XXX/XXXX tunajšieho súdu). Súd opakuje, že reálne si na základe tejto

zmluvy požičala 1700 €. Žalobkyňa opakovane vyzývala žalovanú, aby upustila od týchto vymáhačských praktík s tým, že žiaden dlh voči nej nemá z dôvodu vyššie popísaného započítania. Žalovaná tak neučinila a v týchto agresívnych praktikách na vymoženie dlhu pokračovala. Preto žalobkyňa iniciovala dohľad Národnej banky Slovenska vo vzťahu k žalovanej a v súdnom konaní Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. XCsp/XXX/XXXX si uplatnila nárok na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým odporkyni zakáže vyššie popísaným agresívnym spôsobom kontaktovať žalobkyňu. Súd uznesením sp.zn. XCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa 29.7.2019 tomuto návrhu vyhovel a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanej zakázal kontaktovať žalobkyňu za použitia agresívnych obchodných praktík, najmä zdržať sa obchodnej praktiky spočívajúcej v zasielaní automatizovaných SMS - správ, vo vykonávaní automatizovaných telefonických hovorov a telefonickom kontaktovaní operátormi, domáhajúcimi sa úhrady nešpecifikovanej sumy vo veci vymáhania pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo 17.7.2012. Zároveň poučil žalovanú, že voči žalobkyni môže podať žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať plnenia z predmetnej zmluvy. Toto uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia nadobudlo vykonateľnosť dňa 8.8.2019 a právoplatnosť dňa 24.8.2019. Rovnako po iniciovaní dohľadu Národnej banky Slovenska zo strany žalobkyne táto vo svojom liste z 2.10.2018 č. NBS 1-000-025-553 konštatovala, že žalovaná ako veriteľ sa dopustila agresívnej obchodnej praktiky. I napriek existencii právoplatného uznesenia tunajšieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia žalovaná od týchto agresívnych kontaktov adresovaných žalobkyni neupustila a k poslednému zaznamenanému kontaktu došlo dňa 20.9.2019. Pre úplnosť súd dodáva, že žalobkyňa už v roku 2014 iniciovala súdne konanie vo veci určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere č. 900400970. O tejto žalobe konal Okresný súd Bratislava I. pod sp.zn. 15C/31/2014. Toto konanie bolo zastavené na základe úplného späťvzatia žaloby zo strany žalobkyne, ktoré učinila len z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na takomto určení, nakoľko podľa §5b vtedy platného Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bol súd ex offa povinný prihliadať na premlčanie spotrebiteľského nároku a plnenie nepriznať. Nebol tak naliehavý právny záujem na určení bezpoplatkovosti a bezúročnosti úverovej zmluvy, nárok z ktorej už bol premlčaný.

14. Na takto zistený skutkový stav veci súd aplikoval nasledovné právne normy:

15. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon o ochrane spotrebiteľa“), nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

16. Podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

17. Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

18. Podľa §7 ods. 5 ZoS, Používanie nekalých obchodných praktík sa zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy.

19. Podľa § 9 zákona o ochrane spotrebiteľa pri určení, či sa v agresívnej obchodnej praktike používa obťažovanie, nátlak vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraný vplyv, berú sa do úvahy a) jej načasovanie, miesto, povaha alebo dĺžka trvania, b) použitie hrozby alebo hanlivého jazyka alebo správania, c) zneužívanie predávajúcim osobného nešťastia alebo okolnosti, ktoré sú predávajúcemu známe a ktoré sú také vážne, že môžu zhoršiť úsudok spotrebiteľa, na ovplyvnenie rozhodnutia spotrebiteľa so zreteľom na produkt, d) sťažujúce alebo neprimerané mimozmluvné prekážky, ktoré dáva predávajúci, ak si spotrebiteľ želá vykonať práva podľa zmluvy vrátane práva vypovedať zmluvu alebo zmeniť produkt alebo predávajúceho, e) hrozba podniknúť kroky, ktoré nemožno podniknúť legálne

20. Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať

ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

21. Podľa §255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Po aplikácii citovaných právnych noriem na zistený skutkový stav veci súd vec takto právne hodnotí:

24. Spôsob vymáhania pohľadávky zo strany žalovanej, ktorý bol žalobkyňou v tomto konaní preukázaný, a to cca 2 roky trvajúce agresívne nátlakové telefonáty a SMS správy naplňajú znaky nielen agresívnej obchodnej praktiky v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa (§9 písmeno a), b), c), c) ZoS), ale súd má za to, že s veľkou pravdepodobnosťou naplňa aj trestno-právne znaky trestného činu nátlaku (§192 Trestného zákona). Pokiaľ ide o dlh z úverovej zmluvy č. 900400970, z požičanej sumy 1.700,- € dňa 17.7.2012 mal ku dňu 17.5.2018 dlh predstavovať sumu 21.491,16 € (e-mail žalovanej zo dňa 17.5.2018 - čl. 8 pripojeného spisu XCsp/XXX/XXXX). V samotnej zmluve č. XXXXXXXXXX pri požičanej sume 1.700,- € na 12 mesiacov/rok mala žalobkyňa uvedenú sumu preplatiť žalovanej o 1.480,- €, spolu tak zaplatiť 3.180,- €, čo predstavuje 87% ročný úrok. Už samotný dohodnutý úrok je možné označiť za občiansko-právnu úžeru. Žalovanou vymáhaný nárok 21.491,16 € po 6 rokoch od neplatenia požičanej sumy nesie nepochybne i trestnoprávny aspekt.

25. K hmotno-právnym podmienkam splnenia nároku na priznanie finančného zadostučinenia predpokladanými §3 ods. 5 Zák. o ochrane spotrebiteľa, a to úspešné uplatnenie na súde spotrebiteľa porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi, súd konštatuje, že táto podmienka je nepochybne splnená uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. XCsp/XXX/XXXX zo dňa 29.7.2019, ktoré uznesenie má charakter tzv. trvalého neodkladného opatrenia, teda nie takého, ktoré by predbežne prejudikovalo nárok a bolo by nevyhnutné pokračovať v konaní vo veci samej, ale také, ktoré od právoplatnosti platí nastálo, ale strana zaviazaná z neodkladného opatrenia má právo zvrátiť takéto rozhodnutie podaním žaloby vo veci samej. Žalovaná v tomto uznesení bola poučená o možnosti podať žalobu vo veci samej v prípade tohto „trvale platiaceho neodkladného opatrenia“, ale nielenže takúto žalobu voči žalobkyni nepodala, ale nepodala ani odvolanie voči tomuto uzneseniu o neodkladnom opatrení.

26. Súd na margo konštatuje, že túto podmienku považuje za splnenú aj v konaní Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 15C/31/2014, ktoré síce bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou, ale k tomu došlo len z dôvodu pominutia naliehavého právneho záujmu z dôvodu vtedy platného §5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý prikazoval súdom „ex off“ prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach. Je treba konštatovať, že v roku 2014 bola táto spotrebiteľská judikatúra ešte „v plienkach“, kedy sa neskôr upustilo v týchto spotrebiteľských veciach od skúmania naliehavého právneho záujmu, ale nepochybne aj toto rozhodnutie spĺňa atribút úspešného uplatnenia práva na súde zo strany žalobkyne.

27. Vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou vzniknutý na základe Zmluvy o úvere je vzťahom spotrebiteľským.

28. Je treba konštatovať, že žalovaná týmto spôsobom vymáhala pohľadávku, ktorú žiadnym spôsobom nemala legálne potvrdenú súdnym rozhodnutím. Je možné konštatovať, že takémuto súdnemu

rozhodnutiu sa sama vyhýbala, zrejme súc si vedomá už premlčania nároku z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX a neprimeranosti vymáhanej sumy oproti výške poskytnutej pôžičky.

29. Uvedené konanie, spôsobom akým je zo strany žalovaného realizované, je v rozpore s cieľmi Smernice č. 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, pretože takéto konanie možno zaradiť pod nekalú praktiku a zároveň môže napĺňať atribúty agresívnej obchodnej praktiky. Vzhľadom na povahu obchodnej praktiky, dĺžku jej trvania, spôsob, akým žalovaný vymáha od žalobkyne dlh a zároveň s prihliadnutím na skutočnosť, že výška vymáhaného dlhu má viac ako 12-násobne prevyšovať výšku poskytnutého plnenia zo strany žalovaného, pričom deklarovaný dlh v uvedenej výške žalovaný neodvodzuje od žiadneho súdneho rozhodnutia, je možné toto konanie žalovaného označiť za agresívnu obchodnú praktiku podľa § 9 zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedené agresívna obchodná praktika spočíva v neprimeranom obťažovaní spotrebiteľa a nátlaku po dlhú dobu, spôsobenom neprimerane krátkymi časovými intervalmi opakovaného a sústavného vyzývania na plnenie prostredníctvom SMS správ a telefonických hovorov. Navyiac nie je zrejmé od akých skutočností žalovaný odvodzuje samotnú výšku plnenia, keďže požadovaná výška sa na prvý pohľad javí ako zjavne neopodstatnená. Iba pre porovnanie súd uvádza nasledovný výpočet zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1700,- € od 17.7.2012 (dátum uzavretia zmluvy) do dňa 17.5.2018, kedy žalovaný vyčíslil celkový dlh na sumu 21.491,16 €, pričom výška tohto úroku z omeškania za celé obdobie predstavuje 496,03 €. Samotným žalovaným deklarovaná celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť podľa úverovej zmluvy predstavovala 3.180,- € (12 splátok po 265,- €).

30. Spôsob konania žalovanej za agresívnu obchodnú praktiku označil napr. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp.zn. 2Co/107/2012 zo dňa 25.10.2012. Od tohto hodnotenia súd nevidí dôvod sa odkloniť.

31. K výške priznaného finančného zadosťučinenia súd uvádza:

32. Tieto vymáhačske praktiky napĺňajúce z pohľadu súdu znaky až trestno-právne, trvali relatívne dlhší čas, t.j. obdobie cca 2 rokov. Ako vyplynulo z vykonaného dôkazu, výpovede žalobkyne, táto subjektívne toto veľmi ťažko znášala a odrazilo sa to na jej fyzickom a psychickom zdraví. Okrem toho, z dokazovania bolo preukázané, že žalovaná dokonca pri týchto vymáhačských praktikách nerešpektovala ani rozhodnutie súdu, a to citované uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, sp.zn. XCsp/XXX/XXXX, ktoré síce nadobudlo vykonateľnosť 8.8.2019, nakoľko neodkladné opatrenie je vykonateľné už pred doručením, ale muselo byť doručené žalovanej, keďže nadobudlo právoplatnosť 24.8.2019. Ako preukázala žalobkyňa, posledná vymáhačska praktika popísaná súdom bola ešte v septembri 2019. To deklaruje absolútne nerešpektovanie a neúctu žalovanej aj voči rozhodnutiam súdov v jeho veciach. Od tohto vymáhania upustila až po podaní tejto žaloby, resp. po podaní opätovného podnetu NBS zo strany žalobkyne, ktorá potvrdila používanie agresívnych obchodných vymáhačských praktík zo strany žalovanej.

33. Po zohľadnení všetkých týchto aspektov, ako aj represívnej a odstrašujúcej funkcie, je zrejmé, že jediné, čo by žalovaného do budúca mohlo odradiť nielen v tomto konkrétnom prípade, ale aj v iných prípadoch od používania týchto agresívnych praktík, je len samotná výška finančného „regresu“, resp. zadosťučineniu, ktoré za takéto konanie je žalovaný povinný poškodeným spotrebiteľom platiť. Preto súd v celom rozsahu vyhovel žalobe žalobkyne a priznal jej primerané zadosťučinenie, ktoré v podanej žalobe požadovala a to 2.000,- €.

34. Tvrdenie žalovanej o tom, že žalobkyňa požaduje zadosťučinenie za svoj ľahostajný a neopatrný prístup pri uzatváraní úverových zmlúv, ktoré uzavrieť nemusela, súd považuje priam za cynické. Okrem toho je celkom zrejmé, že žalobkyňa rozhodne ľahostajnou vo vzťahu k tomuto svojmu údajnému dlhu vo vzťahu k žalovanej nebola, pretože dlhodobo bránila svoje práva, a to najprv zmierlivo - slušnými žiadosťami žalovanej, aby upustila od týchto agresívnych obchodných praktík pri vymáhaní dlhu a svoje domnelé nároky si uplatnila súdnou cestou, no neskôr aj iniciovala dohľad Národnej banky Slovenska nad činnosťou žalovanej, keď táto zmierlivá komunikácia bola neúspešná a iniciovala aj konanie súdu o nariadení neodkladného opatrenia.

35. Súd tak konštatuje, že pri zohľadnení kritérií dĺžky protiprávneho konania žalovanej, intenzity konania, zásahu do subjektívnych práv žalobkyne, arogancie konania žalovanej, osoby žalobkyne, ako spotrebiteľky a proporcionality žalobkyňou uplatnenej výšky finančného zadosťučinenia (2.000,- €) vo vzťahu k žalovanej sume (21.491,16 €), ktorú žalovaná ale nemá žiadnym spôsobom judikovanú súdom, príp. iným príslušným orgánom, by bol pripravený rozhodnúť o podstatne vyššej sume priznaného finančného zadosťučinenia žalobkyňi, než priznaných 2.000,- €. Neučinil tak len z dôvodu zákazu priznania nároku „ultra petitum“ (§216 CSP).

36. Nakoľko je žalobkyňa v konaní plne úspešná, súd jej priznal v súlade s §255 ods. 1 CSP plnú náhradu trov konania, teda v rozsahu 100%. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Po vyhlásení rozsudku sa žalobkyňa, ako aj jej splnomocnený zástupca vzdali práva na podanie odvolania voči nemu, preto im toto právo zaniklo.